

รูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

วชิพร สุขสมบุญ¹ ฉัตรนภา พรหมมา²
ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี³ อนุรักษ์ ปัญญานววัฒน์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรเป็น และ (2) พัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สัมภาษณ์คณะกรรมการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่าง 8 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวม 24 คนและสังเกตบริบทของโรงเรียนโดยสุ่มแบบเจาะจง สัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 25 คน พัฒนารูปแบบการประเมินโครงการตรวจสอบคุณภาพด้วยเทคนิคเดลฟายโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน วิเคราะห์เนื้อหา ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการศึกษา 1) พบความไม่สมบูรณ์ของรูปแบบการประเมินในปัจจุบัน ได้แก่ ขาดการมีส่วนร่วมในการประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้ความสำคัญของผลการทดสอบทักษะทางภาษาตามกรอบ CEFR ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญของโครงการเพียงร้อยละ 5 และใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งรูปแบบ English Program และ Mini English Program แม้ว่าปัจจัยนำเข้าคือ งบประมาณ และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษแตกต่างกัน 2) พัฒนารูปแบบการประเมินโครงการดังกล่าวประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ 2) สิ่งที่ประเมิน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน (บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลสำเร็จ จำนวน 14 มาตรฐาน 44 ตัวบ่งชี้) 3) วิธีการประเมิน 4) การใช้ผลประเมิน 5) ช่วงเวลาและ 6) ผู้ประเมินประกอบด้วยตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ 8 กลุ่ม จำนวน 8 – 13 คน ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ทุกองค์ประกอบ $Mdn > 3.5$ และ $IQR \leq 1.50$

คำสำคัญ : การประเมินโครงการ; การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

¹ บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
27 ถ.อินใจมี อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ 53000
อีเมล: krukhai.suksomboon@gmail.com

^{2,3} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

⁴ วิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

AN EVALUATION MODEL FOR ENGLISH PROGRAM SCHOOLS OF ENGLISH PROGRAM SCHOOL

Wacheeporn Suksomboon¹ Charnapa Promma²

Rapin Posric³ Anurak Panyanuwat⁴

Abstract

This research aimed to 1) study status and should be and 2) develop an evaluation model for English Program schools of English Program school by conducting a semi-structured interviewed of 8 sample school's self-assessment committee from both school types: 4 of English Program schools and 4 of Mini English Program schools, 3 from each one and observing schools' content. Conducted in-depth interviewing from 25 stakeholders, analyzed contents then developed model. Checked a model quality by using Delphi technique, 17 experts answered the questionnaire, analyzed the median and interquartile range.

The result showed that 1) the present English Program evaluation model was uncompleted as follow: lacking of stakeholders in evaluation, giving only 5 percentage of CEFR test which is an important aim of English Program and using same criteria for English Program and Mini English Program school although the budget and using English as a media hours are different 2) the researcher used strengths, weaknesses and should be conditions to create a CIPA model. The model consists of 6 main elements: 1) objective; 2) evaluated dimensions that comprised of 4 main aspects (context, input, process and achievements in 14 standards 44 indicators); 3) evaluating method; 4) using the evaluation result; 5) time frame and 6) The assessors are from 8 groups of stakeholder's representative who take all part of evaluation dimension. The experts had a consensus that all dimension of CIPA model is propriety and feasibility: Mdn > 3.5 and IQR ≤ 1.50.

Keywords: Program evaluation, English Program

¹ Graduate School, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University
27 Injaimee Rd., Muang,Uttaradit 53000
E-mail: krukhai.suksomboon@gmail.com

^{2,3} Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

⁴ College of Arts, Media and Technology, Chiang Mai University.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถทางภาษาเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้มีความพร้อมในการแข่งขันระดับนานาชาติและประชาคมอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะคนสามารถติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความร่วมมือหรือแข่งขันกันทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ โครงการโรงเรียนสองภาษา (Bilingual School) หรือโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้โรงเรียนในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่มีความพร้อมดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ English Program (EP) และ Mini English Program (MEP) ตั้งแต่ปี 2546 เพื่อ

- 1) พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล
- 2) สนับสนุนให้ครูอาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้เต็มตามศักยภาพ และ
- 4) เป็นแนวทางปฏิบัติของโรงเรียนในโครงการ (The Office of the Basic Education Commission, 2016)

สถาบันภาษาอังกฤษ (สภษ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้เพื่อให้โรงเรียนทั้งสองประเภทใช้ประเมินตนเองประกอบด้วย 3 ด้าน 7 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ ด้านที่ 1 นโยบาย กลยุทธ์และการบริหารจัดการ ด้านที่ 2 หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และด้านที่ 3 คุณภาพผู้เรียน โดยให้โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในโครงการไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนในโครงการ และหัวหน้า

โครงการทำหน้าที่ประเมินตนเอง (สพฐ. 2557 และ 2559) ทดลองใช้มาตรฐานดังกล่าวประเมินผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2556 ปรับปรุงบางตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ใช้ประเมินผลปีการศึกษา 2558 โรงเรียนรายงานผลการประเมินตนเองไปยังสถาบันภาษาอังกฤษโดยระบุว่าแต่ละมาตรฐาน ตัวบ่งชี้โรงเรียนมี/ทำหรือไม่มี/ไม่ทำ รวบรวมเป็นผลการดำเนินงานระดับประเทศ โดยไม่มีการวิเคราะห์ผลรายประเภท นำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพเพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการสนับสนุนการดำเนินการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แม้ว่า EP สามารถเรียกเก็บเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองได้สูงกว่า MEP ถึง 2 เท่า และจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษมากกว่าอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงซึ่ง Niemted (2009) พบว่าปัจจัยนำเข้าส่งผลต่อผลสำเร็จในการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้ความสำคัญกับผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษจากสถาบันที่เป็นที่ยอมรับโดยเทียบเคียงกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ร้อยละ 5 ตลอดจนขาดมิติการประเมินในด้านปัจจัยนำเข้าและผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่สำคัญ

ประเมินผลโดยบุคคลภายในเท่านั้นทำให้มีโอกาสที่จะลำเอียงเข้าข้างตนเอง ขาดโอกาสได้รับความร่วมมือ ร่วมคิดร่วมทำจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในขณะที่ผู้ปกครองของนักเรียนมีความคาดหวังผลการดำเนินการสูงเพราะสนับสนุนค่าใช้จ่ายสูงกว่าโครงการอื่น ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้มีการขึ้นนํ้าหนักเรียนที่ไม่เหมาะสม (Karawan, 2007) โรงเรียนรับนักเรียนไม่ได้ตามแผนการรับนักเรียน รายรับลดลง ในขณะที่งบประมาณส่วนใหญ่เป็นค่าตอบแทนชาวต่างชาติ

ยังคงเดิม บางโรงเรียนจึงต้องยุติการดำเนินโครงการ ทั้งที่เป็นและไม่เป็นทางการ สพฐ. มุ่งยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้เป็นต้นแบบการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่โรงเรียนอื่น ๆ จึงสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์ประสานงานทั้ง 4 ภาคปีละกว่าสิบล้านบาท หากรูปแบบการประเมินไม่มีคุณภาพที่ดี ไม่สามารถสะท้อนผลการดำเนินการได้แท้จริง ขาดการนำผลการประเมินไปกำหนดนโยบายและงบประมาณสนับสนุนที่เหมาะสม จึงเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติถือเป็นปัญหาทางการศึกษาที่ต้องหาวิธีแก้ไขโดยเร็ว (Saengkrod, 2013)

จากจุดเด่นและข้อจำกัดของรูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาพัฒนารูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรเป็นในการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) หมายถึง องค์ประกอบของการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ 2) สิ่งที่จะประเมิน 3) วิธีการประเมิน 4) การใช้ผลประเมิน 5) ช่วงเวลา และ 6) ผู้ประเมิน

ขอบเขตของการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method research) ของการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ
2. ขอบเขตระยะเวลา ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เผยแพร่ระหว่างปี 2550 – 2559 และ ศึกษาวิธีการประเมินโครงการและผลการดำเนินงานตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ระหว่างปีการศึกษา 2555 – 2559
3. ขอบเขตเนื้อหา เป็นการวิเคราะห์สังเคราะห์แนวทางการดำเนินการตามโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการเปิดห้องเรียนพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553 แนวทางการนำมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนตามโครงการฯสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา พ.ศ. 2557 และ ปรับปรุง พ.ศ. 2559 ประกอบด้วย
 - 3.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรเป็นในการประเมินโครงการฯ โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์คณะกรรมการประเมินตนเองของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 องค์ประกอบของรูปแบบการประเมินโครงการฯ โดยสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มในโครงการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย 1) คณะกรรมการประเมินตนเองของโรงเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตภาคเหนือจำนวน 29 โรงเรียน และ 2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการทุกกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลการวิจัยประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) คณะกรรมการประเมินตนเองของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วยโรงเรียน EP จำนวน 4 แห่ง และ MEP จำนวน 4 แห่ง รวมเป็น 8 แห่ง ๆ ละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 24 คน โดยคำนึงถึงความหลากหลายของประชากรเป็นหลัก กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) มีขนาดเดียวกันหรือมีจำนวนนักเรียนใกล้เคียงกัน 2) มีบริบทความเป็นสังคมเมืองและชนบทคล้ายคลึงกัน และ 3) ดำเนินการตามโครงการในระดับชั้นเดียวกัน 2) ผู้ให้ข้อมูลหลักที่สุ่มแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 25 คนเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก และ 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สุ่มแบบเจาะจง จำนวน 17 คนเพื่อตอบแบบสอบถามเดลฟาย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ได้องค์ความรู้เชิงวิชาการเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและรูปแบบการประเมินผลการดำเนินการตามโครงการฯ ตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เหมาะสมเพื่อยกระดับคุณภาพการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างยั่งยืน

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Stufflebeam (1972) ริเริ่มการประเมิน CIPP Model เพื่อ 1) ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ 2) ก่อให้เกิดความพร้อมรับผิดชอบและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจสิ่งที่ถูกประเมินทั้งความก้าวหน้าและผลสรุป ตอบสนองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าความสนับสนุนที่ให้ไปนั้นบังเกิดผลเป็นผลลัพธ์ที่คุ้มค่าอย่างไร มีรากฐานจากการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ เป็นความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะบ่งชี้และแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

Stake (2001) ริเริ่มการประเมินที่มุ่งเน้นการกระทำของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งแต่ละโครงการมีผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ ต่อรองและรับประโยชน์หรือโทษซึ่งใช้เวลาและทรัพยากรไปแตกต่างกัน เก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย 3 ด้าน ได้แก่ข้ออ้าง (claim) ข้อกังวล (concern) และประเด็น (issue) จำแนกผู้มีส่วนได้เสียเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ 1) ตัวแทน คือคนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การใช้และการนำโครงการไปปฏิบัติ 2) ผู้รับประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และ 3) ผู้เคราะห์ร้ายซึ่งได้รับผลกระทบทางลบ

Bryk (as cite in Kanjanawasee, 2011, p.117) พัฒนาการประเมินผลแบบอาศัยฐานผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder-Based Evaluation) ของ The National Institute of Education (NIE) มุ่งเน้นที่การเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดประเด็นการศึกษา ประเมินและการจัดทำรายงานสรุปผลการประเมิน

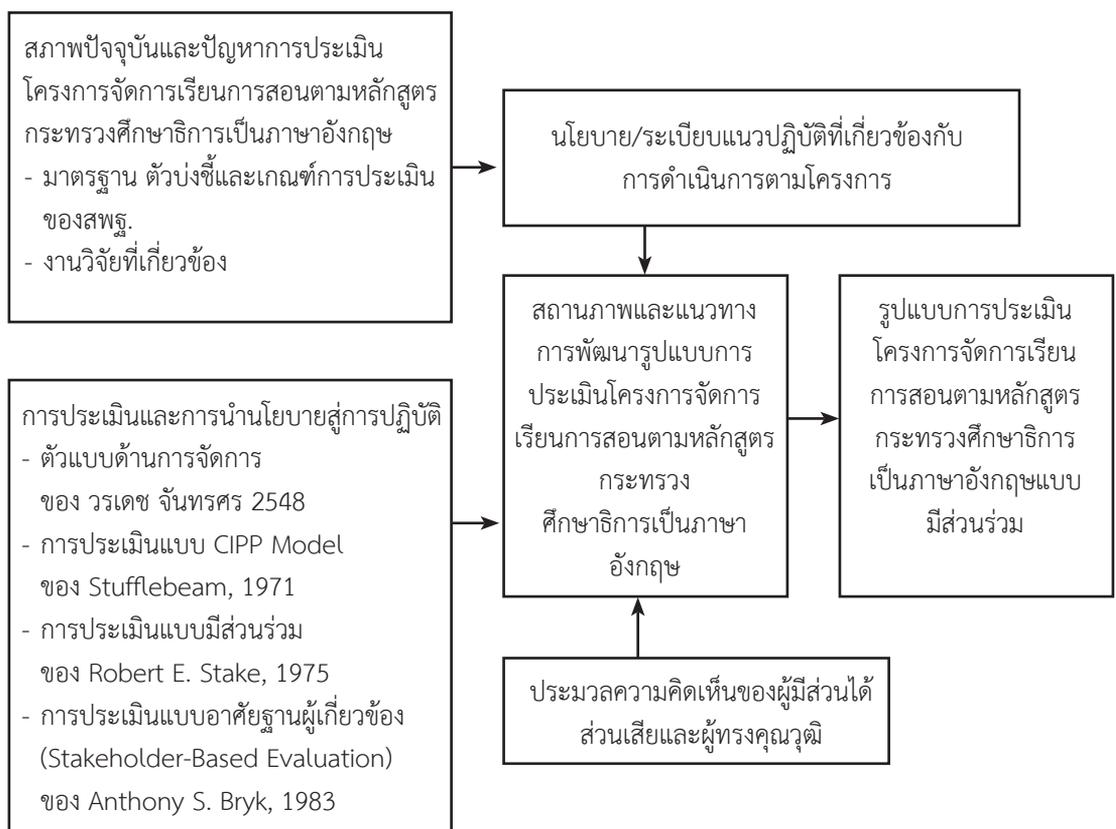
Chandarasorn (2008, pp. 45-54) รวบรวมตัวแบบด้านการจัดการ (Management Model) เป็นการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ให้ความสนใจไปที่สมรรถนะภายในองค์กร โดยประเมินโครงสร้างองค์กร บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และสถาน

ที่ ทำเลที่ตั้งและความพร้อม

Pansri (2008) พัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการศึกษาแบบสองภาษาในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Output) ประเมินโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

กับการจัดการศึกษาแบบสองภาษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครองและนักเรียน

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยข้างต้นนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบประสานวิธี (Mixed Method) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสถานภาพการประเมินโครงการโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ดังนี้ 1) รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์

สภาพปัจจุบันและปัญหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษามาตรฐานและตัวบ่งชี้ เกณฑ์ วิธีการประเมินจากแนวทางการนำมาตรฐานการจัดการศึกษาตามโครงการฯ สู่การปฏิบัติ ฉบับ พ.ศ.2557 และ ปรับปรุง พ.ศ.2559 ของสถาบันภาษาอังกฤษ 3) วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและอุปสรรค

4) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาค่า IOC > 0.5 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 5) สัมภาษณ์คณะกรรมการประเมินตนเองจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในประเด็นสิ่งที่มีประเมิน มาตรฐานตัวบ่งชี้ เกณฑ์ สัดส่วนคะแนน วิธีการประเมิน และปัญหาในการประเมิน ตลอดจนแนวทางในการพัฒนารูปแบบการประเมินโครงการ 6) สังเกตบริบทของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และ 7) วิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินโครงการโดยการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และเชิงคุณภาพ ดังนี้ 1) นำผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 2) สัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริหารระดับสูงของสถาบันภาษาอังกฤษ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินโครงการ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ ตัวแทนครูชาวไทยและชาวต่างชาติ ตัวแทนผู้ปกครอง และตัวแทนนักเรียน รวม 25 คน 3) วิเคราะห์เนื้อหาผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ สิ่งที่มีประเมิน เกณฑ์ สัดส่วนคะแนน วิธีการประเมิน การใช้ผล และคณะกรรมการประเมินตนเองที่ควรเป็น 4) ยกร่างรูปแบบการประเมินโดยอาศัยแนวคิด CIPP Model การประเมินแบบมีส่วนร่วม Stake holder-Based และตัวแบบด้านการจัดการ 5) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อร่างรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ประยุกต์ รอบที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาค่า IOC 6) ส่งแบบสอบถามเดลฟายไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริหารระดับสูงของสถาบันภาษาอังกฤษ นักวิชาการการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ อดีตหัวหน้าโครงการและครูผู้สอนจากโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท 7) หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) รายข้อ วิเคราะห์เชิงเนื้อหาข้อเสนอแนะและจัดทำแบบสอบถามรอบที่ 2 ส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 8) วิเคราะห์แบบสอบถามรอบที่ 2 โดยพิจารณาค่ามัธยฐาน > 3.5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.50 และ 9) ปรับปรุงรูปแบบฯ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยวัตถุประสงค์การวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพการประเมินโครงการฯ

ผู้วิจัยสังเคราะห์จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาตรฐาน ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินโครงการตามแนวทางของสถาบันภาษาอังกฤษ ตลอดจนสัมภาษณ์คณะกรรมการประเมินตนเองและสังเกตบริบทของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

1.1 วัตถุประสงค์การประเมินตนเอง เพื่อ 1) โรงเรียนประเมินตนเองว่าสามารถดำเนินโครงการได้บรรลุตามเป้าหมายอย่างน้อยเพียงใด 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและ สพฐ.นำไปเป็นเป้าหมายในการกำกับดูแลตรวจสอบประเมินคุณภาพในภาพรวม และ 3) ใช้ในการวางแผนและดำเนินการยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น

1.2 สิ่งที่มีมุ่งประเมินประกอบด้วยด้าน บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ให้ ความสำคัญกับผลผลิตกำหนดน้ำหนักคะแนน ร้อยละ 40 แต่เป้าหมายสำคัญคือนักเรียนในโครงการฯ มีผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษตาม กรอบ CEFR ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพียงร้อยละ 5 ขาดมิติการประเมินปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สื่อ การสอน ความเพียงพอของงบประมาณ ความพร้อม ของนักเรียนและผู้ปกครอง ความรู้ความสามารถ ของหัวหน้าโครงการ ความสามารถของครูผู้สอน ขวัญและกำลังใจของบุคลากร การมีส่วนร่วมของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการประเมินผลลัพธ์ผล กระทบที่เกิดขึ้น

1.3 คณะกรรมการประเมินตนเองเป็น ผู้ปฏิบัติงานภายในเพียง 5 คน

1.4 วิธีการประเมิน กำหนดให้ศึกษาเอกสาร หลักฐานร่องรอย สัมภาษณ์และสังเกต สรุปผลการ ประเมินโดยใช้มติเอกฉันท์ (Consensus) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการตามแนวทางแต่มอบ หมายให้ผู้ใดผู้หนึ่งประเมินรายตัวบ่งชี้หรือมาตรฐาน นำมาสรุปเป็นผลการดำเนินการของโรงเรียน ผู้ ประเมินไม่ได้รับทราบผลในภาพรวม จึงขาดโอกาส ในการร่วมคิด ร่วมพัฒนาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ สำคัญของโครงการ

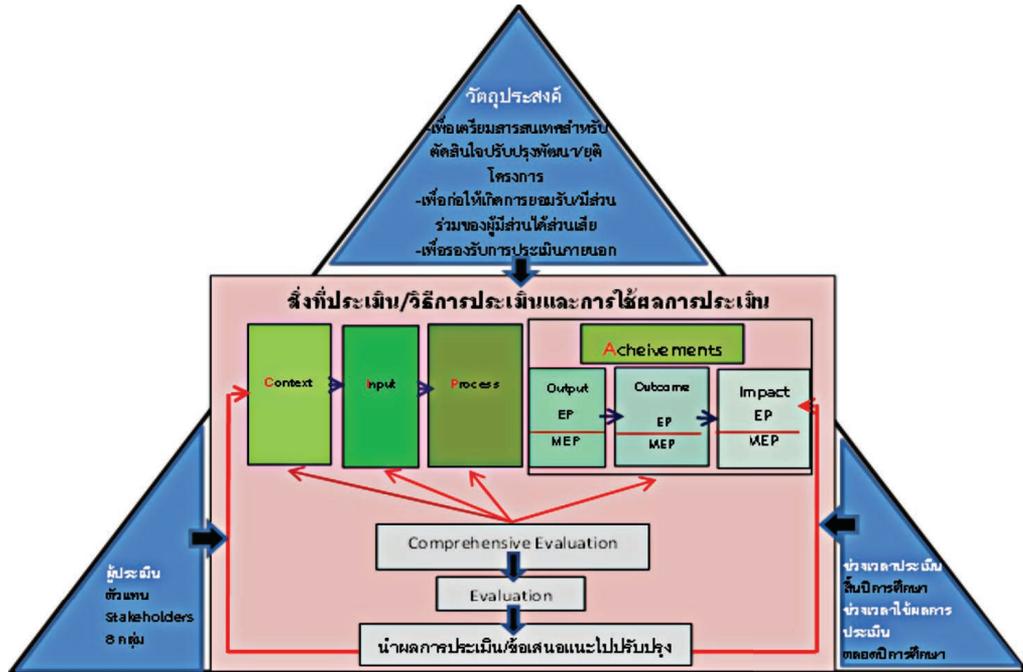
1.5 เกณฑ์การพิจารณากำหนดไว้ชัดเจน ประเมินได้ง่ายโดยมีมาตรฐานและตัวบ่งชี้เดียวกัน ทั้ง 2 ประเภท แม้ว่าปัจจัยนำเข้าที่สำคัญคือ 1) งบ งบประมาณ และ 2) จำนวนชั่วโมงในการจัดการเรียนการ สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของ EP มากกว่า MEP

1.6 การนำผลการประเมินไปใช้ สถาบัน ภาษาอังกฤษรวบรวม และวิเคราะห์ผลระดับประเทศ โดยไม่ได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของโรงเรียนแต่ละ

ประเภทแล้วเปรียบเทียบกันเพื่อนำมากำหนด นโยบายในการอนุญาตให้เปิดดำเนินโครงการและ สนับสนุนงบประมาณได้อย่างเหมาะสมกับแต่ละ ประเภท

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการประเมินโครงการฯ

จากผลในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมายกร่าง รูปแบบการประเมินโครงการฯ แบบมีส่วนร่วม (CIPA) มี 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ 2) สิ่ง ที่ ประเมิน 4 ด้าน 14 มาตรฐาน 44 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อม (Context) ได้แก่ นโยบาย วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ของโรงเรียนที่สอดคล้องกับ เป้าหมายของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ หลักสูตร สื่อ แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ งบประมาณ ความพร้อมของ นักเรียนและผู้ปกครอง ความรู้ความสามารถของ บุคลากรในโครงการ และระบบบริหารจัดการ ด้าน กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผล การ สรรหาและพัฒนาครูบุคลากร การกำกับติดตาม และ ด้านผลสำเร็จ (Achievements) ได้แก่ ทักษะทาง ภาษาความเป็นเลิศทางวิชาการ และคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ของนักเรียน ผลการศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้นของนักเรียนและความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษของครูชาวไทย ความพึงพอใจของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียและจำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนใน โครงการ 3) วิธีการประเมิน 4) การใช้ผลการประเมิน 5) ช่วงเวลาการประเมินและใช้ผล และ 6) ผู้ประเมิน ประกอบด้วยตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม จำนวน 8 – 13 คน ดังภาพ 2

ภาพ 2 รูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วม (CIPA)

ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการประเมินที่พัฒนาขึ้นโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามแบบ rating scale 5 ระดับ จำนวน 2 รอบ

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วม (CIPA) ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม มีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.00 – 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ระหว่าง 0.00 – 1.00 และความเป็นไปได้มีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.00 – 5.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ระหว่าง 0.00 – 1.50 ในทุกประเด็นและมีมติการประเมิน

อภิปรายผล

1. รูปแบบการประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษแบบมีส่วนร่วม (CIPA) พัฒนาต่อยอดมาจากรูปแบบเดิมของ สกษ. มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เตรียมสารสนเทศสำหรับตัดสินใจปรับปรุงพัฒนาหรือยุติโครงการ 2) ก่อให้เกิดการยอมรับและมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 3) รองรับการประเมินภายนอก เพื่อให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีข้อมูลในการตัดสินใจว่าจะร่วมกันว่าจะปรับปรุงพัฒนาอย่างไรซึ่งก่อให้เกิดการยอมรับและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (Office of the Education Council, 2017) หรือจะยุติโครงการซึ่งต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 2 ปี

2. กำหนดสิ่งที่มุ่งประเมินโดยปรับปรุงและพัฒนาจากรูปแบบของ สภษ. ดังนี้

2.1 เพิ่มเติมสิ่งที่ประเมิน ดังนี้ 1) คุณสมบัตินักเรียนที่รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในการดำเนินการตามโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ สอดคล้องกับ Niemted (2009) พบว่าหัวหน้าโครงการคือปัจจัยนำเข้าด้านทรัพยากรบุคคลที่ส่งผลโดยอ้อมต่อกระบวนการด้านบริหาร 2) ความพร้อมของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญเพราะหากผู้ปกครองไม่มีความพร้อมทั้งด้านเศรษฐกิจและความเข้าใจในการจัดการศึกษาของโครงการย่อมส่งผลต่อจำนวนและคุณภาพของนักเรียนในโครงการ 3) ผลการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโครงการของผู้ปกครอง 4) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยซึ่งเป็นเป้าหมายหนึ่งในการดำเนินการ ปัจจุบันผลการทดสอบความสามารถทางภาษาของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์โรงเรียนต้องสรรหาครูชาวต่างชาติมาจัดการเรียนการสอนโดยมีครูชาวไทยสังเกตการสอน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้สิ้นเปลืองบุคลากรและงบประมาณ และพบปัญหาครูต่างชาติในหลายประเด็น ดังนั้นโครงการจะประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนควรมุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูชาวไทยให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสอนนักเรียนในโครงการได้เพื่อลดการพึ่งพาครูชาวต่างชาติซึ่งเป็นจุดตายของโครงการและลดอัตราค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต่อนักเรียนลง (Office of the Education Council, 2017) และ 5) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักเรียนและผู้ปกครอง สอดคล้องกับ Sukseña (2012)

2.2. ให้ความสำคัญกับการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยกำหนดสัดส่วนคะแนนไว้ ร้อยละ 50 สอดคล้องกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทำให้ผู้บริหารทราบผลความก้าวหน้าหรือสามารถแก้ไขปัญหาได้ทัน่วงทีเป็นการควบคุมทิศทางการดำเนินงานให้มุ่งสู่วิสัยทัศน์ฯ ของหน่วยงานทำให้ดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการมากยิ่งขึ้น

2.3 เพิ่มน้ำหนักคะแนนผลการทดสอบตามกรอบ CEFR เป็นร้อยละ 10 สอดคล้องกับนโยบายการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (Office of the Education Council, 2017)

2.4 กำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพของโรงเรียน EP ให้สูงกว่า MEP ในผลการทดสอบ O-net วิชาภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบตามกรอบ CEFR รางวัลจากการประกวดแข่งขัน ผลการศึกษาต่อในระดับสูงของนักเรียนและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู Co-teacher เพราะโรงเรียน EP มีงบประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษมากกว่าจึงส่งผลให้โอกาสในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนและครูชาวไทยในโครงการมีมากกว่า สอดคล้องกับ Niemted (2009) ที่พบว่าปัจจัยนำเข้าส่งผลต่อผลสำเร็จในการดำเนินโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม การกำหนดเกณฑ์ให้แตกต่างกันในบางตัวบ่งชี้ทำให้โรงเรียนได้สัมฤทธิ์ผลที่แท้จริงและลดโอกาสผิดพลาดของการสรุปผลการประเมินในภาพรวม

3. กำหนดให้คณะทำงานสรุปรายงานผลการประเมินให้คณะกรรมการประเมินตนเองซึ่งประกอบ

ด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มได้ศึกษาล่วงหน้าก่อน จัดประชุมคณะกรรมการเพื่อซักถาม ชี้แจง แสดง ข้อมูลประกอบ ทำให้ผู้ประเมินทุกคนได้รับทราบ ผลการดำเนินการ ปัญหาและอุปสรรคในทุกด้าน ผลการประเมินจึงเป็นไปตามมาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy Standard) และคุ้มค่าตามมาตรฐาน ความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) โรงเรียน ได้รายงานผลการประเมินที่ถูกต้องสมบูรณ์นำเสนอ ทั้งจุดเด่น จุดด้อย ข้อจำกัดการประเมินอย่างตรง ไปตรงมา สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่อาจมี ในการประเมินด้วยความเป็นธรรมและโปร่งใสตาม มาตรฐานด้านเหมาะสม (Propriety Standard) ซึ่ง แตกต่างจากรูปแบบการประเมินของ Pansri (2008) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมประเมินเฉพาะ ประเด็นที่เกี่ยวข้อง คณะทำงานหาค่าเฉลี่ยสรุปเป็น ผลการประเมินตนเอง ทำให้ขาดโอกาสในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาเท่าที่ควร

4. กำหนดแนวทางการใช้ผลการประเมินโดย ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าคณะทำงานโครงการต้องนำ ผลมาใช้ในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการวางแผน กลยุทธ์ การสรรหาปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ปฏิบัติงาน ตลอดจนรายงานผลไปยังผู้บริหาร ครู/ บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ศูนย์ประสานงาน ระดับภาคและสถาบันภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตาม แนวทางการดำเนินโครงการที่ต้องการให้มีส่วนร่วม ทุกขั้นตอน ตลอดจนแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับ ปัจจุบันระบุบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าผู้ ปกครองมีสิทธิรับข้อมูล ข่าวสารและผลการดำเนินการ ภาคชุมชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาตามศักยภาพ และความพร้อม ตลอดจนติดตามดูแล ป้องกัน ช่วย เหลือและแก้ปัญหาเรื่องต่าง ๆ และหน่วยงานภาค รัฐกำหนดทิศทาง นโยบาย แผนและยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีทักษะ ความรู้และคุณลักษณะ

ตามเป้าหมายของประเทศ กำหนดมาตรฐาน กำกับ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาและการ บริหารจัดการ (Office of the Education Council, 2017)

5. กำหนดให้คณะกรรมการประเมินประกอบ ด้วยตัวแทนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพิ่มเติม ดังนี้ 1) หัวหน้างานประกันคุณภาพของโรงเรียน 2) ตัวแทน ผู้ปกครองนักเรียน 3) ตัวแทนนักเรียน 4) ตัวแทน คณะกรรมการสถานศึกษาและ 5) ตัวแทน กศจ. ซึ่งเป็นภาครัฐหรือเอกชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับ แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันซึ่งกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาเป็น 5 กลุ่มได้แก่ 1) ภาครัฐ 2) ครู อาจารย์และบุคลากรทางการ ศึกษา/ผู้บริหาร 3) ผู้เรียน 4) ผู้ปกครอง และ 5) ภาค เอกชน/ชุมชน (Office of the Education Council, 2017) การประเมินตนเองโดยมีมุมมองทั้งภายในและ ภายนอกช่วยลดการอคติลำเอียงเข้าข้างตนเองหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดขจัดอุปสรรคที่อาจมี (Lichtenberg, 2013; Leviton, 2011) ทำให้โครงการประสบความสำเร็จมากขึ้นและสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประเมิน ตามมาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standard)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาด้านสภาพและพัฒนารูปแบบ การประเมินโครงการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยนี้ไปปฏิบัติ

โรงเรียนควรคัดเลือกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แท้จริง ของโครงการและเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ต่อการจัดการ ศึกษาเพื่อให้ได้รับมุมมองใหม่ ๆ ข้อคิดเห็นที่หลากหลาย ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาตามหลักการของ

Stakeholders based และดำเนินการประเมินตามแนวทางที่กำหนดเพื่อให้ได้ผลการประเมินที่มีประสิทธิภาพ สามารถสะท้อนผลของการดำเนินโครงการได้อย่างแท้จริงยิ่งขึ้นทั้งระดับโรงเรียนและประเทศ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สนับสนุนให้โรงเรียนในโครงการ MEP ที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีเยี่ยมอย่างต่อเนื่อง 3 ปีสามารถยกระดับเป็น EP ได้ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนโดยไม่ต้องขอรับการประเมินความพร้อมใหม่ซึ่งเป็นการสูญเสียเวลาและงบประมาณในการดำเนินการ

Reference

- Chandarasorn, V. (2008). *An Integrated Theory of Policy Implementation*. Bangkok: Prikwarn Graphic. [In Thai]
- Kanjanawasee, S. (2011). *Evaluation Theory* (8th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Karuwan, S. (2007). *An Analysis of Problems and Solutions of Bilingual Schools in Bangkok Metropolis*. (Master thesis), Chulalongkorn University. [In Thai]
- Leviton, L. (2011). *Focusing on What Matters: Engaging Stakeholders in Developing Evaluation Questions*. Retrieved December 4, 2014, from [Http://www.fsg.org](http://www.fsg.org).
- Lichtenberg, T. (2013). *Engaging Stakeholders in Your Program's Evaluation*. Retrieved December 4, 2014, from <http://www.fsg.org>.
- Niemted, W. (2009). *An Analysis of Factors Affecting Educational Quality of the English Program in Secondary Schools under The Office of the Basic Education Commission*, Ministry of Education. (Doctoral dissertation), Chulalongkorn University. [In Thai]
- Office of the Education Council. (2017). *National Scheme of Education B.E.2560-2579 (2017-2026)*. Retrieved May 30, 2017, from [http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPland 60-79.pdf](http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPland%2060-79.pdf). [In Thai]
- Office of Policy and Planning Bureau. (2010). *A Guideline for Opening a Special Class in Schools under The Office of the Basic Education Commission*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. [In Thai]
- Pansri, O. (2008). *A Development of an Evaluation Approach for the Quality of English Program in Basic Education Schools*. Thesis Ph.D., Naresuan University. Phitsanulok. [In Thai]

- Saengkrod, R. (2013). The Development of an Education Quality Assurance System for the Bilingual Public Schools in Thailand. *EAU Heritage Journal Social Science and Humanities*, 3(1), 142 – 147. [In Thai]
- Stake, R. E. (2001). *Stake's responsive evaluation: Core ideas and evolution*. Retrieved December 4, 2014, from <http://onlinelibrary.wiley.com>
- Stufflebeam, D. L. (1972). The relevance of the CIPP evaluation model for educational accountability. In *The Annual Meeting of the American Association of School Administrators Atlantic City, New Jersey. pp. 1-30*. February 24, 1971. Ohio State University: Columbus, Evaluation Center.
- Suksena, N. (2012). A Study of Bilingual Curriculum Management in Primary Schools under the Bangkok Metropolitan Administration. *An Online Journal of Education*, 7(1), 529–540. [In Thai]
- The Office of the Basic Education Commission. (2016). *A Guideline of Standards Implementation for English Program Schools*. Bangkok. The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. [In Thai]